

KONEČNĚ PRVÉ OPTIMISTICKÉ PROGNÓZY! Nezávislé národní státy v roce 2021 posílí. Západ bude dál usilovat o Schwabův digi-koncentrák. Atlantický projekt globalizace je však přeurčen ke krachu. Pevný, historicky ukotvený stát je jako funkční rodina

- CZ24 News | 12. ledna 2021

Petr Akopov přináší něco vzácného – relativně optimistickou prognózu, podle níž silné a nezávislé národní státy na Východě nepřipustí vítězství globalistů

Minulý rok byl nejen obtížný, ale i nejpodivnější v moderní historii. Předpovědi pro nový rok tudíž nejsou příliš optimistické. I proto, že je vždy snazší a bezpečnější předvídat obtíže, než nalézt předpoklady pro změny k lepšímu. Jenomže člověk vždy doufá v lepší, věří ve spásu, jinak by lidstvo jednoduše dávno přestalo existovat.

Za současného stavu mnozí považují za optimisty i ty, kdo předpovídají konec karanténních omezení,

obnovení normálního způsobu života a komunikace mezi občany i státy. Svět už nikdy nebude stejný.

„Můj osud je už navždy navlékat roušku.“ Existuje spousta lidí, kteří jsou o tom přesvědčeni, a nepovažují se za pesimisty, ale za realisty. Je těžké s tím polemizovat. Koronavirus vyděsil a změnil svět, ale zapomíná se, že schopnost lidstva přizpůsobit se změnám je téměř neomezená. A také platí: co nás nezabilo, to nás posílí. Právě zde leží hranice mezi pesimisty a optimisty.

Vnucený projekt

Pesimisté mají za to, že ti, kdo železnou rukou vedou lidstvo do digitálního koncentračního tábora, se stali silnějšími. Že nadnárodní elity usilující o vybudování lidského mraveniště ovládaného z jediného centra – nejprve speciálně vyšlechtěnými nadlidmi a poté umělou (dábelskou) inteligencí – vlastně už vyhráli.

Napohled to tak skutečně působí. Globalisté nejprve vydělali lidstvo koronavirem a poté mu dokázali vnutit očkování, digitalizaci a čipování, čímž učinili rozhodující krok k ovládnutí světa. Čili jednoznačně vytěžili maximum z koronavirové krize – kterou sami rozpoutali.

Ve všech zemích je mnoho pesimistů – a v jedné věci mají naprostou pravdu. Totiž, že se obávají nastolení jednotné a ovladatelné globální společnosti bezduchých hédonistických konzumentů. Taková hrozba opravdu existuje – je to patrné z průběhu civilizačního vývoje. Mluvíme ale o západní civilizaci, která se v určitém okamžiku stala natolik silná, že dokázala vnutit zbytku světa vlastní obraz budoucnosti i vlastní model globalizace.

Neuskutečnitelný plán

Nicméně krach atlantického projektu globalizace (k jehož realizaci bylo ve skutečnosti ještě hodně daleko) nastal už před pandemií. Vnímavějším pozorovatelům neuniklo, že tento projekt byl předurčen k neúspěchu již na konci roku 2000 – a nejpozději po ekonomické krizi v roce 2008. Už tehdy všechny ostatní civilizace (nejviditelněji Čína a Rusko) se zjevně distancovaly od záměru pomáhat stavět novou babylonskou věž, neboť jde o plán, který je z definice předem odsouzen ke zhroucení.

Nikdo netvrdí, že do začátku roku 2020 nebylo na tomto “staveništi” vykonáno relativně dost. Jenže vnitřní krize, která vypukla v jádru globalizace (v anglosaských zemích se projevila se Brexitem a zvolením Donalda Trumpa americkým prezidentem v roce 2016), potvrdila soumravnou tendenci světovládného atlantického projektu. Bez ohledu na to, jak se mohou vnější důsledky koronavirové krize jevit globalistům příznivě, využít jich ve svůj prospěch prostě už nebudou moci.

Žádné z rozvíjejících se a již zavedených světových center nebude hrát do not pokusům o spásu světa prostřednictvím posilování globalistických “integračních” procesů. Ačkoli slogan “Musíme prohloubit globalizaci, abychom svět vytrhli z krize a zabránili novým hrozbám” bude i nadále znít euro-amerického prostoru, podpory se nedočká. Civilizačních center už je víc a mají jiné zájmy a priority.

Posílení národních států?

Svět se v roce 2021 stane naopak mnohem nacionálnější, státy nezávislejší a národy odpovědnější. Řeč je samozřejmě o národech a velmocích, které mají gen nezávislosti a svébytnosti, tedy formálně o menšině mezi více než dvěma stovkami států světa. Jenže právě ony dnes tvoří historii – jak tu svou, tak svým zesilujícím vlivem i světovou. A budou to právě tyto státy a velmoci, které se z korona-krize dostanou nejrychleji a budou stále více dominovat.

Silné státy se na konci roku 2020 staly ještě silnější. Ne snad proto, že by se na ně jejich občané více spoléhali, ani proto, že na sebe vzaly další pravomoci. Dnes je ještě zřejmější, že stát hodný toho jména není noční hlídač, ani přežitek minulosti, ale organizace zřízená primárně na ochranu svých občanů. Na stát může být kladena spousta nároků – kromě jednoho: nelze ho zcizovat a řídit z vnějšku.

Pouto nejsilnější

Jakkoli se vládnoucí elity zdají – nebo se skutečně ukážou – jako slabé a neschopné, historicky ukotvený stát se neomezuje pouze na aktuální elity. Nemluvě o tom, že i ti nejhorší z vlastních elit jsou vždy nepoměrně lepší, než jakkoli skvělé elity vnější. Protože vlastní elity může národ změnit, ale ty, které vládou zvenčí, s ním nemají nic společného. A národní stát, ani národ pro ně nemá valnou cenu.

Je to pořád stejné – a navzdory usilovné snaze a nekonečným vynaloženým prostředkům podstatu nelze na dlouho změnit: Stát je něco jako rodina. Teprve když přijde nouze, její členové pochopí, že nemají alternativu. Ostatně lze vidět, že právě historické národy a státy se z lekce koronavirové krize poučily velice dobře. A těm, kdo se nepoučili, je zbytečné cokoli vysvětlovat. To jsou ti, co neváhají rozbořit či dokonce zrušit i rodinu.

V roce 2021 budou proto silné národní státy pokračovat v budování multipolárního světa – ve vyjednávání a sporech, avšak vlastní likvidaci nepřipustí. Ve jménu budoucnosti vycházející z historické zkušenosti.

Globalisté nemají šanci.

Autor: Petr Akopov

Překlad: protiproud.cz

Zdroj: <https://ria.ru>